

Посебна библиотека Марије (Бауер) Ђорђевић:

Рођена је 1902. године у познатој бијељинској трговачкој породици, Бауер, иначе, потомак подунавских Нијемаца. Послије успјешно завршених студија предала је њемачки језик на Београдском универзитету. Све своје књиге, преводилачку грађу, као и рукописе завјештала је библиотеци "Филип Вишњић" у Бијељини. Поред бављења педагошким радом била је преводитељка с француског, њемачког, руског и енглеског на српскохрватски и са српскохрватског на њемачки и француски). У оквиру завичајне збирке Народне библиотеке "Филип Вишњић" у Бијељини сачувана је и електронски обрађен низ наслова у оквиру посебне библиотеке Марије Ђорђевић, а преводиоцима и књигољупцима нарочиту занимљивост може представљати њена преписка са Хајнрихом Белом. Њено превођење њемачког нобеловца Хајнриха Бела актуелизирано је у децембру 2017. године.

Поводом обиљежавања стогодишњице рођења њемачког писца и нобеловца, Фондација Хајнрих Бел – представништво Београд овај значајан јубилеј обиљежила је јавном дискусијом, која је одржана 21. децембра 2017. године у Народној библиотеци Србије, као и реиздањем наслова "Где си био, Адаме?" (БИГЗ, 1975) који је оригинално с њемачког језика превела Марија Ђорђевић. Припремајући грађу за наведене активности Фондација је дошла до података да Народна библиотека "Филип Вишњић" у Бијељини посједује материјал у виду преписке између госпође Ђорђевић и аутора, Хајнриха Бела. Будући да је из контакта са одјељењем завичајне збирке, старе и ријетке књиге, Народне библиотеке "Филип Вишњић", Бијељина и проистекла идеја о коришћењу додатних материјала приликом реиздања. Искористили су прилику да се захвале Библиотеци, у предговору романа, као и импресуму.

Марија Ђорђевић, веома плодан стваралац, пјесник, прозаиста и приповједач за дјецу, преводилац како познатих аутора тако и аутора мење познатих нашој културној јавности.

Велики је списак превођених пјесника, има и превода народних пјесама, финске и других народа, превода старих епова, Калевале нпр. Преводи: Тагору, Хесеа, Аполинера, Рилкеа, Паула Флеминга, Ану Ахматову, Пушкина, Фокнера, Џојса, Сен Џон

Переа, Мери Лујзу Кашниц итд.

Интимна лирика Марије Ђорђевић открива њен снажан умјетнички сензибилитет и дубину проживљеног, свестраног ствараоца који се успијешно носи са осебујношћу свог талента.

Писала је и о познатим личностима Семберије, о Миленку Атанацковићу, академском сликару из Бијељине (1875-1955), о коме између осталог пише и ово "Дјелујући као педагог и сликар у бијељинској средини, он је у малограђански амбијент босанскохерцеговачке касабе уносио љепоту и хармонију умјетности, које су након његове смрти наставиле да живе на његовим сликарским дјелима".

[Преписка Марије Ђорђевић са Хајнрихом Белом и Ерихом Кестнером](#)

